

רונית בן־דוד מצגה הדפס שחפים בלבן, על סרבל אופנתי העשוי בן־לון, תוצרת אופנת ניבה. לפני הציג לומים אופרו הבנות במוצרי הקוסמטיקה הטבעיים של נייטשר ביוטי, כאשר על המלאכה מנצחים המנהל הכללי של החברה, וולטר בייצ'ל ושותפתו אורנה גלזן.

ר לי בחבוט בת ה־18 היא חדרתית, עם עבר מושבניקי. רלי חומת־העיניים היא חיילת בצבא, בתפקיד אחראי מאוד, שעליו אינה מרחיבה את הדיבור. בזמנה החופשי היא רוכבת על סוסים וגולשת על גלשן. בכל רגע פנוי היא שוקעת בתוך אהבתה הגדולה: הספרים של הארולד רובינס. בעזרת הספרים היא מפליגה אל עולם החלומות הבלתי־אפשריים. רלי היא בחורה רצינית, המתעתדת ללמוד פסיכולוגיה באוניברסיטה, מיד אחרי סיום שירותה הצבאי. אין לה כל שאיפות בתחום הווהר והדוגמנות. לתחרות הגיעה כדי להשתתף בחוייה, שלדעתה היא חד־פעמית. לרלי אין חבר. אך, כמו שהיא מספרת: „יש לי

רלי בחבוט

ידיד תל־אביבי, דמות מאוד ידועה. אנחנו יושבים למשוחחים. הוא אדם מבוגר, מאוד נבון ושקול. זה לא שאני אוהבת גברים מבוגרים, אבל הדמות שלו מוצאת חן בעיני מכל הבחינות. אולי מפני שאני באה מעיר קטנה, והוא מראה לי את כל הדברים היפים של תל־אביב.” רלי נולדה במושבה, בנימינה, ובילדותה היתה שכנה של הורי התמלילן אהוד מנור, שגם כתב את השיר המפורסם על ימי־בנימינה בביצועה של חווה אלברשטיין. להוריה של רלי היו שם משק ופרות. אחרי שההורים עברו לחדרה, היא נהגה להתגעגע אל חיי הכפר, אך כיום שוב אינה מתגעגעת. החיים בעיר מושכים אותה. אם תזכה באחד התוארים, היא מבטיחה כי תהיה מאושרת. אם לא, היא מבטיחה להיות מאושרת לא־פחות. אחרי הכל, עצם התחרות אינו הדבר שממשך אותה. הנסיעות ברחבי הארץ, ההיכרות עם בנות חדשות, הנסיעה לכרתים בעזרת חברת דינוריון, המתנות והברי לויים — כל אלה הם די והותר בשביל רלי הסימפאטית.

רלי בסרבל בגיזרת מיכסי־הרמון, עשוי בן־לון מבריק, מדגמי הקו החדש של אופנת ניבה. בצילומים שלמטה מופיעות המתמודדות בבגדי־המים של גוטקס. שיערן של הבנות טופל לפני הצילומים בתכשירי לוריאל דה־פריז. כל הבנות תצגנה בתחרויות את נעלי מרנו.

רק בעיר הגדולה

יום יום ים

ר ונית בן־דוד בת ה־16 ושיבעת החודשים היא עדינת־מראה. יש לה שיער בלונדי ועיניים כחולות, והיא עולה לשמינית במגמה חברתית בבית־ספר תיכון בבתיים. לתחרות מלכת־המים הגיעה אחרי שחברותיה ראו מודעה בעיתון והמליצו עליה.

רונית אוהבת לשמוע מוסיקה, ולבלות ימים שלמים בים. היא אוהבת לקרוא, והסופרים האהובים עליה הם א.ב. יהושע ודן בן־אמוץ. רונית מנגנת במנדולינה ו־בחליל, רוקדת בלט ועד לא־מככר היתה חברה בתנועת הצופים. היא „בת־ערובת” לאב ילידי־הארץ, העובד כפועל־יצור, ולאם ממוצא מרוקאי, ויש לה אחות בת 14.

כשהיא נשאלת אם גם אחותה יפה היא עונה: „היא יפה בשחור.”

רונית הגיעה לתחרות מלכת־המים מתוך כוונה לנסות ולזכות באחד התארים. לדבריה היא עוקבת אחרי התחרויות הנערכות מדי שנה בשנה, ומתוך המעקב למדה לדעת כי הבנות המשתתפות עוברות חוויות בלתי־רגילות, ולומדות להכיר אנשים חדשים.